

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 149/2022-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti [REDACTED], zastúpenej JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátkou, Malacká 2/B, Pezinok, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/314/2009 v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 708/2014-31 zo 4. marca 2015 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/314/2009 v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 708/2014-31 zo 4. marca 2015 **boli porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/314/2009 **prikazuje** konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie **2 000 eur**, ktoré **je** Okresný súd Bratislava I **povinný** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **364,62 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. septembra 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/314/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“) v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 708/2014-31 zo 4. marca 2015 a po rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) z 19. mája 2016, sťažnosť č. 11261/14. Požaduje tiež finančné zadostučinenie v sume 11 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a pripojeného spisu všeobecného súdu vyplýva, že napadnuté konanie sa začalo 30. novembra 2009 podaním návrhu (žaloby), ktorým sa sťažovateľka domáha zaplatenia nemajetkovej ujmy 25 000 eur, ušlého zisku 296 255,72 eur s príslušenstvom, vecnej škody v sume 65 443,82 eur s príslušenstvom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), ktorá jej mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V.

3. Ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 708/2014-31 zo 4. marca 2015, právoplatným 24. apríla 2015, vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 314/09. Okresnému súdu uložil povinnosť nahradiť sťažovateľke trovy konania vo výške 283,09 eur. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovel (požadované uloženie príkazu okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a finančné zadostučinenie).

4. Sťažovateľka sa so sťažnosťou obrátila aj na ESLP (sťažnosť evidovaná pod č. 11261/14) pre porušenie jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. ESLP rozhodnutím z 26. apríla 2016, publikovaným 19. mája 2016, v zmysle čl. 39 dohovoru vyčiarkol sťažnosť sťažovateľky zo zoznamu prípadov z dôvodu dosiahnutia zmiery medzi sťažovateľkou a Slovenskou republikou. V zmysle zmiery sa Slovenská republika zaviazala uhradiť sťažovateľke sumu 2 000 eur.

5. Vzhľadom na to, že predmetom konania pred ústavným súdom je namietané porušenie práv sťažovateľky postupom okresného súdu v období po právoplatnosti ostatného nálezu ústavného súdu, ústavný súd sa sústredil pri hodnotení jednotlivých kritérií na priebeh konania v rozhodnom období, aj keď celkovú dĺžku konania treba brať do úvahy ako dôležitú okolnosť prípadu.

6. Po právoplatnosti ostatného nálezu bolo 1. mája 2015 okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti rozsudku okresného súdu z 12. februára 2015. Od 21. augusta 2015 do 9. novembra 2017 sa vec sťažovateľky nachádzala na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý uznesením z 28. septembra 2017 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vecnej legitímácie sťažovateľky). Uznesenie krajského súdu z 28. septembra 2017 okresný súd zaslal stranám sporu 16. januára 2018 a 5. marca 2018 nariadil termín pojednávania na 4. september 2018. Na pojednávaní konanom 4. septembra 2018 okresný súd vo veci opätovne rozhodol, keď vyhlásil rozsudok pre zmeškanie sťažovateľky. Vec sťažovateľky bola opätovne predložená krajskému súdu 29. januára 2020, pričom krajský súd uznesením z 15. februára 2021 zrušil rozsudok okresného súdu pre zmeškanie zo 4. septembra 2018 a potvrdil uznesenie z 10. mája 2019. Spis bol okresnému súdu vrátený 22. februára 2021. Okresný súd uznesenie krajského súdu z 15. februára 2021 zaslal stranám sporu 14. apríla 2021, následne 11. januára 2022 vyzval sťažovateľku v súlade so závermi krajského súdu na odstránenie väd v súvislosti s jej zastúpením v rámci napadnutého konania, na ktorú sťažovateľka reagovala podaním doručeným okresnému súdu 18. januára 2022. Okresný súd 6. apríla 2022 nariadil pojednávanie na 7. júl 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľky

7. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka tvrdí, že k namietanému porušeniu označených práv došlo nečinnosťou, neefektívnou činnosťou okresného súdu. Napadnuté konanie prebieha od 30. novembra 2009. Sťažovateľka sa žalobou domáha voči Slovenskej republike ako žalovanej náhrady škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Vec dosiaľ nie je prejednaná a meritórne rozhodnutá, keďže Krajský súd v Bratislave a Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušili všetky rozhodnutia okresného súdu, teda na extrémnej dĺžke konania sa výraznou mierou podieľal a aktuálne aj naďalej podieľa práve okresný súd. Napadnuté konanie prebieha viac ako 11 rokov a 9 mesiacov, čo je z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné. Okresný súd ignoruje nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 708/2014-31 zo 4. marca 2015, ktorým ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd však pochybil, keď predmetným nálezom neprikázal okresnému súdu, aby konal bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľka sa tiež obrátila na ESLP (sťažnosť č. 11261/14), ktorý rozhodol 19. mája 2016 v jej prospech. Okresný súd pokračuje v porušovaní jej práv. Vec má pre sťažovateľku mimoriadny význam.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

8. Okresný súd vo vyjadrení poukázal na opakované zmeny zákonných sudcov v napadnutom konaní. Uviedol, že možno konštatovať nečinnosť okresného súdu v období od 15. apríla 2021 do 10. januára 2022, keď súd nekonal z objektívnych príčin bez subjektívneho zavinenia pôvodne

pridelených sudcov a v súčasnosti pridelenej zákonnej sudkyne, a to najmä z dôvodu nadmernej zaťaženia súdneho oddelenia s tým, že celkovú dĺžku konania ovplyvnila náročnosť samotného konania, keďže ide o spor týkajúci sa náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Poukázal na nadmernú zaťaženosť zákonnej sudkyne, vyššieho súdneho úradníka, spisovej kancelárie, tiež na fluktuáciu zamestnancov okresného súdu. Za uvedenú situáciu je v plnej miere zodpovedná Slovenská republika, ktorá dlhodobo nerieši objektívnu situáciu okresného súdu. Za prietahy v súdnych konaniach na okresnom súde nenesie zodpovednosť okresný súd a jeho sudcovia, ale samotný štát. Okresný súd preto žiada, aby ústavný súd konštatoval objektívnu zodpovednosť Slovenskej republiky za stav na okresnom súde. V závere uviedol, že spis sa od 21. augusta 2015 do 10. novembra 2017 a od 29. januára 2020 do 22. februára 2021 (spolu cca 3 roky) nachádzal na Krajskom súde v Bratislave na účel rozhodnutia o podaných odvolaniach.

9. Okresný súd netrvá na uskutočnení ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti.

10. K veci sa vyjadrila aj zákonná sudkyňa, ktorá uviedla, že „... ani pri maximálnej snahe a pri práci nad rámec určeného týždenného pracovného času, nie je v možnostiach a schopnostiach zákonného sudcu, pri počte a skladbe vecí pridelených mu na konanie a rozhodnutie (v mne pridelených civilných oddeleniach 11C, 11Cpr, 11Cd, 11Ctud, 11Cr, 11Csr, 11Csp, 1Ca, 11Vyd, 11Pc a oddeleniach 63Ed, 63Ectud, sa k dnešnému dňu, podľa elektronického registra, nachádza až 658 nevybavených vecí), kontrolovať vykonanie, resp. nevykonanie, procesného úkonu súdnou tajomníčkou alebo asistentkou v každom jednom spise im pridelenom, najmä, ak sa spis nikdy predtým nenachádzal v dispozícii zákonného sudcu, a sudca nevydal pokyn na realizáciu procesných úkonov pre súdnu tajomníčku alebo asistentku, ako tomu bolo v predmetnom konaní. Navyše, treba brať zreteľ aj na objektívnu okolnosť znemožňujúcu konať v mne pridelených veciach plynulo bez zbytočných prietahov, a to, že súdne oddelenia 11C, 11Cpr, 11Cd, 11Ctud, 11Cr, 11Csr, 11Csp, 1Ca, 11Vyd, 11Pc nemajú od 17.01.2022, t. j. od účinnosti Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2022 zo dňa 14.01.2022, až doteraz pridelenú žiadnu asistentku.“. Vo veci 6. apríla 2022 nariadila termín pojednávania na 7. júl 2022. Skorší termín pojednávania nebolo možné nariadiť z dôvodu, že všetky skoršie pojednávacie dni už boli plne obsadené skôr nariadenými pojednávaniaми. Okresný súd je najväčším a najzaťaženejším okresným súdom na Slovensku, ide o súd s najväčšou fluktuáciou sudcov aj zamestnancov.

III.2. Replika sťažovateľky:

11. Sťažovateľka vo svojej replike zotrvala na argumentácii prezentovanej v ústavnej sťažnosti. Stav právnej neistoty sťažovateľky pretrváva. Za viac ako 12 rokov nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté, zbytočné prietahy v napadnutom konaní zapríčinil okresný súd.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

15. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd rovnako ako v náleze č. k. I. ÚS 708/2014 konštatuje, že predmetom konania je žaloba sťažovateľky na náhradu škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora vo veci nezákonnej dražby nehnuteľnosti. Ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie záveru o právnej alebo skutkovej zložitosti namietaného konania, resp. že by zložitosť konania bolo možné vyhodnotiť ako dôvod, ktorý by mohol mať za následok spomalenie jeho doterajšieho priebehu a nadväzne na to aj jeho predĺženie. Náhrada škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je občianskoprávnym sporom bežne sa vyskytujúcim v agende súdov.

16. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v napadnutom konaní, ústavný súd v období po právoplatnosti ostatného nálezu ústavného súdu nezistil takú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom.

17. Ústavný súd pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesústreďená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07).

18. Pokiaľ ide o postup okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd zistil nečinnosť aj neefektívnu činnosť okresného súdu. Okresný súd bol nečinný od 16. januára 2018 (keď doručoval uznesenie krajského súdu stranám sporu) do 4. septembra 2018 (keď sa uskutočnilo pojednávanie), teda viac ako 7 mesiacov. Medzičasom došlo iba k nariadeniu pojednávania na 4. september 2018, a to 5. marca 2018. Dlhodobejšou nečinnosťou sa vyznačuje aj obdobie od 14. apríla 2021 (doručovanie uznesenia krajského súdu stranám sporu) do 11. januára 2022 (výzva okresného súdu adresovaná sťažovateľke), čo predstavuje časový úsek 9 mesiacov.

Neefektívnosť v postupe okresného súdu možno vidieť v tom, že okresný súd dosiaľ vyhlásil už dva rozsudky vo veci (12. februára 2015 a 4. septembra 2018), oba rozsudky však boli krajským súdom zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

19. Od právoplatnosti ostatného nálezu ústavného súdu uplynulo 7 rokov (v rámci tohto obdobia sa približne 3 roky vec nachádzala na krajskom súde v dôsledku podania odvolaní sťažovateľkou – od 21. augusta 2015 do 10. novembra 2017 a od 21. januára 2020 do 22. februára 2021), napadnuté konanie zatiaľ nie je právoplatne skončené, vo veci je nariadené pojednávanie na 7. júl 2022. Ústavný súd konštatuje, že s ohľadom na ostatný nálež ústavného súdu, ktorým už ústavný súd konštatoval porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zistené zbytočné prietahy zapríčinené okresným súdom, ku ktorým došlo po ostatnom náleze ústavného súdu, dosahujú ústavnoprávnu relevanciu.

20. Ako už ústavný súd opakovane konštatoval vo svojich skorších rozhodnutiach (napr. III. ÚS 663/2021, III. ÚS 480/2021), systémové zlyhania pri správe súdnictva bez ohľadu na to, ktorý zo štátnych orgánov za ne zodpovedá, nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a nezbavujú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nie je pomenovanie príčin prietáhov v konaní alebo vyvedenie zodpovednosti vo vzťahu k stranám, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu. Ústavný súd môže spoľahlivo konštatovať, že okresný súd je, čo sa týka včasnosti vybavovania veci, na ústavnom súde neprimerane často napádaný (III. ÚS 579/2017, III. ÚS 480/2021, III. ÚS 289/2021, II. ÚS 258/2020, I. ÚS 5/2021).

21. Vzhľadom na uvedené ústavný súd vyslovil porušenie označených práv sťažovateľky postupom okresného súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku nálezu).

22. Keďže napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, pričom postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

24. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 11 000 eur, poukazujúc na charakter predmetu napadnutého konania, dlhotrvajúce obdobie právnej neistoty sťažovateľky a extrémnu celkovú dĺžku konania.

25. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

26. Ústavný súd pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení bral do úvahy celkovú dĺžku konania pred okresným súdom, konštatovanú nečinnosť, neefektívnu činnosť okresného súdu, charakter napadnutého konania a ďalšie konkrétne okolnosti prípadu.

27. Na základe uvedeného ústavný súd považuje za primerané priznať sťažovateľke finančné zadostučinenie v sume 2 000 eur za prieťahy v konaní spôsobené postupom okresného súdu (bod 3 výroku nálezu). Vzhľadom na to, že sťažovateľka žiadala priznať finančné zadostučinenie v sume 11 000 eur, ústavný súd ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

28. Ústavný súd priznal podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľke nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 364,62 eur (bod 4 výroku nálezu). Pokiaľ ide o priznanú výšku nároku, bol viazaný návrhom sťažovateľky, inak by jej patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 384,08 eur.

29. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2021 je 181,17 eur a hodnota režijného paušálu je 10,87 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2021 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Náhradu za úkon právnej služby – repliku doručenú ústavnému súdu 27. apríla 2022 ústavný súd nepriznal, pretože jej obsah nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2022

Peter Straka
predseda senátu